

Pracovní list

Bohumil Hrabal: Ingot a ingoti

[In Bohumil Hrabal: Povídky, črty a hovory,
Brno, Host 2015, s. 215–217]

„Čtrnáct měsíců pankrácké věznice,“ řekla dívka a přehodila nohu do chladného vzduchu, uklonila se do místnosti a dodala: „Včera jsem měla nastoupit trest.“

Princ došel k oknu a loktem srazil dívku. Takový divný pád to byl, jako by ta dívka byla propíchnuta osou okenního rámu, kácela se jak na rožni kolem své osy, hlavou a trupem, zatímco nohy se zvedly jako dva bílí hranostajové... a když se trup zasunul za rozpuštěnými vlasy, pak i ty nohy se zasunuly, jako pozře voda skokanku z vysoké věže... a zůstal jen okenní rám s napnutými třaslavými hvězdami.

„To všechno bude,“ řekl s nadějí živnostník Bárta, „jen jak to zase dostaneme zpátky.“

„Drek dostanete, copak to pořád nevidíte?“ zvolal doktor filozofie a ukázal rukou za odjíždějícím vláčkem, který odvážel do martinských pecí plné muldy, – „copak nechápete, že všechny vaše živnostnický krámy si sami nakládáte do martinek, odkud se lijou ingoty pro jinačí epochu? Kde budou za rok ty všechny vaše živnosti a šajsfirmy a nástroje? Pryč. A co bude z vás? To samý, co z vašich výrazových prostředků... budou z vás ingoti, taky vás přetaví doba, protože to nejsou spalničky, ale epocha. A co já? Já už abych se dočkal, jak v Paříži budou rentiéři zametat ulice a komunisti je budou kopat do prdele, už abych se dočkal, jak v Americe budou černoši jebat miliardářský dcerušky! Jen škoda, že toho jebání se už nebudu moct zúčastnit, protože já už inzeruju na dům, ve kterým nechci bydlet. Adijé, starej světe!“

Princ zvedl kalhotky a hodil je do okna, za chvíli se to prádlo rozepjalo jak slézový netopýr, pak hodil i kabátek, roztrženou sukni...

„Když jsem byla maličká, měla jsem poníčka...,“ zvolala dívka.

Hasič Karel si znova naklonil frajersky helmu, přivřel skříňku se zrcadlem, zamknul zámek, několikrát zkusil, je-li zamčeno, pak se s rukou na klíče otočil.

„Já jsem byl nějakej pes, všem to může říct ředitel morálky, ale Princi, ty jseš pes psů.“

Princ z kouta vzal olysalé bičičtě, švihal jím do vzduchu.

Pak zvedl taštičku, která vypadla z dívčina kabátku. Otevřel ji a tam našel složený lístek. Vystřízlivěl.

„Prosím, je to fakt,“ řekl Princ. „Karle, stav se na kriminálce a řekni, že já a ty a tady Jarda že hlásíme, že tady máme holku, která už včera se měla hlásit na Pankráci, k nástupu trestu. Řekni, že máme všichni podmínku, a tedy proto to hlásíme. Každý uzná, že se teďky musíme krejt.“

Hasič vykročil do služby plný pýchy, kterou mu vstříkovaly úzké holínky, těsný pásek, helmice stažená do očí.

Doktor pokynul odjíždějícímu vláčku a viděl, jak ostatní dělníci ze šrotoviště odcházejí k baráčku, který si sestavili sami, k baráčku sestavenému z reklam zkasírovaných živnostenských firem. „Ať se stydí, to je on, ten, co nezná Avion. Věz, že čokoláda Ego chutná výborně. Fafejtův Primeros dáme-li lidu, nepozná zklamání, nepozná bídu. Staré zlato, brilianty kupuji za ceny nejvyšší. Podprsénka Famírové uchová tajemství vašich forem. Jediná jasnovidka Křížová – podle křišťálu. Dobrá práce, přitom láce, toť Kostkova ondulace. Srdce všech žen uchvátí župánek hedvábný, vyvatovaný, s dvojitou podšívku, Eusner, Jindřišská 20. Masáže Nekázanka 8, odborné síly, elegance, hygiena. Netrhej, nešlapej, květinka také cítí. Senzační vynález pro impotentní muže! Potencial. Karma uhodne a vyčte z ruky i z karet celý váš život.“

Okruhy analýzy (dle struktury ústní zkoušky státní maturity z češtiny)

- I.
→ **téma a motiv**
→ **časoprostor**
→ **kompoziční výstavba**
→ **literární druh a žánr**

- II.
→ **postavy**
→ **vypravěč**

- III.
→ **jazyk a styl**
→ **jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku**

- IV.
→ **kontext autorovy tvorby**